

Arrest

**nr. 122 525 van 15 april 2014
in de zaak X**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tadzjiek afkomstig uit het dorp Kohi, district Nijrab in de provincie Kapisa. U beschikt over de Afghaanse nationaliteit. Uw vader is overleden. U ging naar school tot het zesde jaar en moest daarna thuis blijven om voor het vee te zorgen. Uw broer Hamed is soldaat in het Afghaans Nationaal Leger (ANA). Hij werkte in de provincies Helmand, Kabul en Kandahar en kwam slechts één of twee keer per maand gedurende één of twee dagen naar huis. Op een dag was uw broer in het kader van zijn functie op weg naar het centrum van Helmand. Hij reed in een konvoi van vier of wagens. Onderweg was er echter een bom met afstandsbediening geplaatst door de taliban en het konvoi werd ook beschoten. Uw broer raakte hierbij gewond. Daarna werd de volledige familie bedreigd. Uw broer kreeg dreigtelefoons en brieven waarin hij aangemaand werd om te

stoppen met werken. Ongeveer een maand na het incident, in de maand sawr van 1389 (21 april/20 mei 2010), werd jullie woning aangevallen door de taliban. Ze hadden handgranaten bij. Uw broer was toen thuis samen met zijn collega Fahim en twee andere soldaten. Dezelfde avond verliet u uw woning en Fahim bracht u naar een mensensmokkelaar. Vijf of zes dagen later verliet u Afghanistan. Op 22 juni 2011 diende u in België een asielaanvraag in. U beschikt over een taskara, een vaccinatiekaart op uw naam afgeleverd op 13/02/1375 (Afghaanse kalender, komt overeen met 2 mei 1996 onze kalender), en een geheugenstick waarop beelden te zien zijn van uw broer als soldaat.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst wegens problemen met de taliban. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweringen over uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt immers dat uw kennis van uw regio te beperkt is om uw verklaringen over uw verblijf daar aannemelijk te maken. Zo slaagde u er tijdens het gehoor niet in uitgebreide informatie te verschaffen over uw regio van herkomst. U legde immers zeer inconsistente verklaringen af over het dorp waar u uw ganse leven zou hebben gewoond. Tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal stelde u dat u afkomstig bent uit het dorp Kohi Afghanya (CGVS I, p. 3). Toen deze vraag u tijdens het tweede gehoor opnieuw werd gesteld verklaarde u dat u steeds in het dorp Kohi heeft gewoond (CGVS II, p. 2). Gevraagd om de exacte naam van uw dorp te verduidelijken antwoordde u dat uw dorp Kohi heet en dat Afghanya de naam is van de regio. Daarna wijzigde u echter uw verklaringen en beweerde u dat Afghanya een andere naam is voor de Pacha Khan vallei waarin het dorp Kohi gelegen is. Gevraagd of er in uw district een dorp is dat Afghanya heet antwoordde u eerst bevestigend om dit daarna te ontkennen (CGVS II, p. 2 en 3). Toen u gevraagd werd om iets over uw dorp te vertellen kon u enkel zeggen dat het dicht bij een weg en een rivier ligt, dat er een moskee is en dat de taliban er aanwezig is (CGVS II, p. 3). Dit is echter geen doorleefde noch adequate beschrijving van een plaats waar u uw hele leven gewoond zou hebben. Verder verklaarde u in dit verband dat het dorp Yassinzai grenst aan uw dorp (CGVS II, p. 4). Dit stemt echter niet overeen met de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie. De naam Asyakhel zei u dan weer helemaal niets. Nochtans is dit een dorp dat grenst aan Kohi. Geconfronteerd met het woord Maghdod Khail kon u wel zeggen dat dit een dorp betreft. Hoewel dit volgens u niet zo heel ver van uw eigen dorp ligt kon u het echter niet situeren (CGVS I, p. 11). Voorts noemde u de Qasi Abdul Jamil Shahid school die zich in de buurt van uw woonplaats bevindt. Hoewel u zelf een oud student bent van deze school wist u niet in welk dorp deze gelegen is en kon u de weg ernaartoe niet beschrijven (CGVS I, p. 5 en CGVS II, p. 4 en 8). Verder beweerde u verkeerdelijk dat Shahrwani het centrum is van uw district (CGVS II, p. 5 en 9). In werkelijk echter heet het districtscentrum Nijrab. U stelde tevens de provincie Kapisa grenst aan de provincie Pansjer. Gevraagd welk district van Pansjher grenst aan uw district moest u het antwoord schuldig blijven. Het district Baghrām (provincie Parwan) kon u dan weer niet eens bij benadering situeren. Nochtans grenst dit aan het Nijrab district (CGVS I, p. 12). U verklaarde voorts dat er overstromingen zijn in uw district. Hoe frequent dit voorkomt wist u echter niet te zeggen. U kon zich ook geen overstroming herinneren die uitzonderlijk zwaar was. U wist niet of er ooit dodelijke slachtoffers vielen tijdens een overstroming en u kon niet zeggen of er ooit hulp werd geboden aan de getroffen families (CGVS I, p. 9 en 10 en CGVS II, p. 5 en 6). Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat er in de zomermaanden van 2010 zware overstromingen waren in uw provincie waarbij dodelijke slachtoffers vielen en honderden families voedselhulp kregen. Voorts verklaarde u dat er in uw district een PRT (Provincial Reconstruction Team) actief is. U wist echter niet waar hun basis zich bevindt en gevraagd naar de nationaliteit van de medewerkers moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS II, p. 7). U vertelde dat een helikopter van de Franse troepen in uw regio werd neergeschoten maar u kon dit incident niet eens bij benadering dateren en wist niet of hierbij doden waren gevallen. U voegde toe dat tanks van de Fransen zes tot acht maanden voor uw vertrek waren aangevallen maar ook hier kon u niets zeggen over eventuele slachtoffers (CGVS II, p. 6 en 7). Hoewel u verklaarde dat er in uw dorp elke nacht gevechten waren tussen de taliban en het Afghaans Nationaal Leger (ANA) kon u hier geen concreet voorbeeld van geven. U wist hier verder ook niets meer over te vertellen (CGVS II, p. 10).

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat uw kennis over het leven in Afghanistan in het algemeen eveneens lacunes vertoont die dermate fundamenteel zijn dat ze niet kunnen verklaard worden door uw lage scholingsgraad. Zo wist u niet welk jaar het momenteel is in Afghanistan. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u de Afghaanse kalender helemaal niet kunt gebruiken. Gevraagd of u iets kan situeren volgens de Afghaanse jaartelling antwoordde u dat dit wel kan maar dat u dan een kalender voor u moet hebben liggen (CGVS I, p. 12 en 13 en CGVS II, p. 7). Verder beweerde u dat er in Afghanistan zowel muntstukken als biljetten van vijf Afghani in omloop zijn (CGVS I, p. 8). Uit bovenvermelde informatie blijkt echter dat de biljetten van vijf Afghani reeds in het jaar 2005 vervangen werden door muntstukken. Tot slot wist u niet eens bij benadering te zeggen wat de kostprijs was van een nationaal gesprek in Afghanistan. Nochtans zou u in Afghanistan beschikt hebben over een GSM en een pre-paid kaart (CGVS I, p. 25).

Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw verblijf in Afghanistan. Bijgevolg kan er logischerwijze evenmin nog enig geloof worden gehecht aan uw beweringen over de gebeurtenissen daar die aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen.

De door u neergelegde taskara en vaccinatiekaart kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. U legde uw taskara neer in het kader van de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd doch deze werd niet als bewijsstuk aanvaard door de Federale Overheidsdienst Justitie omdat de afwijking tussen de leeftijd volgens uw taskara en de leeftijd bepaald na medisch onderzoek zich niet binnen een redelijke marge situeert. Daarenboven blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er bijzonder veel valse Afghaanse (identiteits)documenten in omloop zijn en dat deze documenten slechts een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit en herkomst van de asielzoeker. Wat betreft de filmpjes en de beelden die te zien zijn op de door u neergelegde geheugenstick dient opgemerkt te worden dat u hier zelf niet in voorkomt. Dat één van de personen die op de beelden te zien is daadwerkelijk uw broer zou zijn kan door ons op geen enkele manier worden vastgesteld. U verklaarde tijdens het gehoor dd. 10 september 2013 dat u een tweede filmopname zou neerleggen waarin uw broer u vernoemt (CGVS I, p. 18 en 19). Tot op heden heeft u dit echter nagelaten. Bovendien hebben stukken enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

Wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde verblijf in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. Hij voert ook een appreciatiefout aan en schending van artikel 1 A, §2, van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk een vrees voor vervolging heeft ten aanzien van de Taliban. Hij verklaarde dat de Taliban niet aarzelt om geweld te gebruiken. Bovendien betwist hij de stelling van het Commissariaat-generaal dat hij niet van Kohi afkomstig zou zijn. Tijdens beide gehoren is gebleken dat verzoeker wel degelijk op de diverse kennisvragen over zijn dorp, district, leefomstandigheden enzoverder een correct antwoord kon geven. De correcte antwoorden die verzoeker wel wist te geven worden genegeerd in de beslissing. Verzoeker meent aldus dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) uiterst selectief te werk gaat. Hij voert aan dat op basis van de vele correcte antwoorden die hij wel wist te geven, het voordeel van de twijfel moet worden toegekend. Zijn verklaringen werden verkeerd geïnterpreteerd, bovendien werd geen rekening gehouden met het tijdsverloop van twee jaar tussen verzoekers vlucht uit Afghanistan en zijn gehoor op het CGVS. Evenmin werd met mogelijke misverstanden rekening gehouden, of nog, met het menselijke aspect. Hij citeert een passage waaruit blijkt dat zijn verklaringen verkeerd worden geïnterpreteerd. Bovendien heeft hij een videofragment overgemaakt aan het CGVS. Hierop is de broer van verzoeker te zien die een foto van verzoeker vasthoudt en verklaarde dat hij wel degelijk het slachtoffer is geweest van vervolging waarvoor hij Afghanistan heeft moeten ontvluchten.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming voert verzoeker aan dat zijn leven ernstig bedreigd is als gevolg van willekeurig geweld in Afghanistan en het aan de gang zijnde binnenlands gewapend conflict. Hij zou veel aandacht trekken na een afwezigheid van twee jaar waardoor er voor hem verhoogde veiligheidsrisico's zijn. Verzoeker meent dan ook dat hij niet kan terugkeren en dat er een beoordelingsfout werd gemaakt op dat punt.

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullend stuk neer, een schriftelijke verklaring van zijn broer Hamed, waarin wordt bevestigd dat deze commandant is bij het Afghaans nationaal leger en deelneemt aan de strijd tegen de Taliban, waardoor verzoeker moeilijkheden heeft gekend met de Taliban. Hij voegt hier een beëdigde vertaling in het Nederlands bij.

2.2. Beoordeling

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.1. Nopens de vluchtelingenstatus

2.2.1.1. De bestreden beslissing steunt op de volgende motivering:

- er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweringen over zijn verblijfplaatsen vóór zijn aankomst in België. Uit zijn verklaringen voor het CGVS blijkt dat de kennis van zijn beweerde regio te beperkt is om zijn verklaringen over zijn verblijf aldaar aannemelijk te maken. Hij slaagt er niet in uitgebreide informatie te verschaffen over zijn regio van herkomst en legt zeer inconsistente verklaringen af over het dorp waar hij zijn ganse leven zou hebben gewoond. Tijdens het eerste gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker afkomstig te zijn uit het dorp Kohi Afghanya. Tijdens het tweede gehoor antwoordde hij op dezelfde vraag dat hij in het dorp Kohi heeft gewoond. Gevraagd naar de exacte naam van het dorp antwoordde hij dat het dorp Kohi heet en dat Afghanya de naam is van de regio. Daarna wijzigde verzoeker zijn verklaringen en beweerde hij dat Afghanya een andere naam is voor de Pacha Khan-vallei waarin het dorp gelegen is. Gevraagd of er in zijn district een dorp is dat Afghanya heet, antwoordde verzoeker eerst bevestigend en ontkende hij dit vervolgens weer. Toen hem werd gevraagd om iets over zijn dorp te vertellen kon hij enkel zeggen dat het dicht bij een weg en een rivier ligt, dat er een moskee is en de Taliban er aanwezig zijn. Dit wordt niet beschouwd als een doorleefde noch adequate beschrijving van een plaats waar hij heel zijn leven zou gewoond hebben. Verder verklaarde verzoeker dat het dorp Yassinzai grenst aan zijn dorp. Dit stemt niet overeen met de informatie van het Commissariaat-generaal. De naam Asyakhel, een ander dorp dat grenst aan Kohi, zei verzoeker helemaal niets. Over het woord Magdhod Khail verklaarde verzoeker dat dit een dorp is, dat hij echter niet wist te situeren. Hoewel verzoeker beweerde een oud- student te zijn van de school Qasi Abdul Jamil Shahid, wist hij niet in welk dorp deze gelegen is en kon hij de weg er naar toe niet beschrijven. Verder beweerde hij dat Sharwani het centrum is van zijn district. Terwijl het districtscentrum Nijrab is. Hij verklaarde nog dat de provincie Kapisa grenst aan de provincie Pansjer. Gevraagd welk district van Pansjer grenst aan zijn district, moest verzoeker het antwoord schuldig blijven. Het district Bagram (provincie Parwan) wist verzoeker niet eens bij benadering te situeren. Dit grenst nochtans aan het Nijrab-district. Verder verklaarde verzoeker dat er overstromingen zijn in zijn district. Hij kon dit echter niet nader toelichten, hoewel overstromingen er frequent voorkomen. Hij kan zich ook geen uitzonderlijk zware overstroming herinneren. Hij wist niet of er ooit dodelijke slachtoffers vielen tijdens een overstroming en kon hij niet zeggen of er ooit hulp werd geboden aan de getroffen families. Nochtans blijkt uit informatie in het dossier dat in de zomermaanden van 2010 zware overstromingen waren in zijn provincie waarbij dodelijke slachtoffers vielen en honderden families voedselhulp kregen. Verzoeker verklaarde dat er in zijn provincie een PSP (provinciaal reconstructieteam) actief is. Hij wist niet waar hun basis ligt en weet niet wat de nationaliteit is van de medewerkers. Verzoeker verklaarde ook dat een helikopter van de Franse troepen in zijn regio werd neergeschoten maar kon dit incident niet eens bij benadering dateren en wist niet of er doden waren gevallen. Hij wist ook dat Franse tanks zes of acht maanden voor zijn vertrek waren aangevallen maar

kon niets zeggen over eventuele slachtoffers. Hoewel verzoeker verklaarde dat er in zijn dorp elke nacht gevechten waren tussen de Taliban en het Afghaanse nationale leger kon hij hier geen concreet voorbeeld van geven;

- verder wordt opgemerkt dat verzoekers kennis over het leven in Afghanistan in het algemeen lacunes vertoont die dermate fundamenteel zijn dat ze niet kunnen worden verklaard door zijn lage scholingsgraad. Zo wist hij niet welk jaar het momenteel is in Afghanistan. Daarenboven blijkt uit zijn verklaringen dat hij de Afghaanse kalender helemaal niet kan gebruiken. Verzoeker verklaarde dat hij zaken kan situeren volgens de Afghaanse jaartelling maar dat hij hiervoor een kalender voor zich moet hebben liggen. Verder beweerde hij dat er in Afghanistan zowel muntstukken als biljetten van vijf Afghani in omloop zijn. Uit de informatie blijkt echter dat de biljetten van vijf Afghani reeds in 2005 vervangen werden door muntstukken. Tenslotte kan verzoeker niet bij benadering te zeggen wat de kostprijs was van nationaal gesprek in Afghanistan. Nochtans zou hij in Afghanistan beschikt hebben over een gsm met prepaid kaart. Aldus wordt geen geloof gehecht aan zijn beweringen inzake zijn verblijf in Afghanistan. Logisch volgt hieruit dat evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn beweringen over de gebeurtenissen die aan de basis van zijn vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen;

- de neergelegde taskara en vaccinatiekaart kunnen aan deze vaststelling niets wijzigen. Bovendien werd deze taskara door verzoeker neergelegd in het kader van medische tests tot vaststelling van zijn leeftijd, deze werd niet als bewijsstuk aanvaard door de federale overheidsdienst Justitie omdat de afwijking tussen de leeftijd volgens taskara en de leeftijd bepaald bij medisch onderzoek zich niet binnen een redelijke marge situeert. Bovendien blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal dat er bijzonder veel valse Afghaanse identiteitsdocumenten in omloop zijn en dat deze documenten dan ook slechts een beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit en herkomst van de asielzoeker. Wat betreft de filmpjes en beelden die verzoeker neerlegt met een geheugenstick, wordt opgemerkt dat verzoeker er zelf niet in voorkomt, zodat niet kan worden vastgesteld dat de persoon die op de beelden te zien is, daadwerkelijk verzoekers broer zou zijn;

Aldus wordt geoordeeld dat verzoeker het de asielinstanties niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden hij gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, zodat onmogelijk een correct beeld kan worden verkregen over zijn leefsituatie of herkomst, zijn eventuele problemen en de nood aan bescherming.

2.2.1.2. In het verzoekschrift herhaalt verzoeker zijn vrees, doch weerlegt hiermee niet de motivering dat hij niet aannemelijk maakt recent uit Afghanistan te komen. Waar hij verwijst naar zijn lage scholingsgraad en aanvoert dat er selectief werd gebruik gemaakt van zijn antwoorden, stelt de Raad vast dat hogervermelde motieven met betrekking tot zijn onwetendheid, elementaire basiskennis betreft met betrekking tot zijn leefomgeving in Afghanistan, zoals de onmiddellijke omgeving van zijn beweerde dorp, zijn school, de algemene geografie van zijn streek, de natuurfenomenen in zijn streek, kennis van de Afghaanse kalender, het Afghaanse geld, en zo meer. Aldus wordt een dermate fundamenteel gebrek aan kennis over de directe leefomgeving vastgesteld, dat niet wordt ingezien hoe dit te wijten kan zijn aan een selectieve lezing van verzoekers antwoorden op de gestelde vragen, of een laag opleidingsniveau. Evenmin geeft verzoeker aan uit welke antwoorden, in weerwil van deze motieven, alsnog zou kunnen blijken dat verzoeker wel degelijk over een aanvaardbare kennis beschikt van de regio waarvan hij beweert afkomstig te zijn. De passage over de naam van zijn dorp die verzoeker aanhaalt (gehoorverslag CGVS p. 2-3) waaruit moet blijken dat er verwarring ontstond, toont enkel aan dat verzoeker er klaarblijkelijk niet in slaagt eenduidige antwoorden te geven omtrent de –nochtans duidelijk gestelde- vraag over de naam van zijn dorp. Bovendien is dit verre van het enige motief waarop de bestreden beslissing steunt, verzoeker laat de overige motieven ongemoeid.

Waar verzoeker met betrekking tot het videofragment overgemaakt op 25 september 2013 aanvoert dat zijn broer hierin bevestigt dat verzoeker vervolgd wordt, antwoordt de verwerende partij dat zij dit videofragment nooit heeft ontvangen, evenmin blijkt het aanwezig te zijn in het administratief dossier. Wat er ook van zij, de Raad stelt vast dat uit de omschrijving van dit fragment door verzoeker, geenszins blijkt dat dit fragment op zich kan aantonen dat de persoon die er in voorkomt daadwerkelijk verzoekers broer is, zodat, net als wat in de bestreden beslissing gesteld werd omtrent het eerder neergelegde videofragment, dit niet van aard wordt geacht de hoger vermelde motieven te weerleggen.

Met betrekking tot de verklaring van zijn broer die verzoeker ter terechtzitting neerlegt, stelt de Raad vast, dat een dergelijk stuk, dat klaarblijkelijk op verzoek werd opgesteld, slechts een asielrelaas kan ondersteunen indien dit asielrelaas zelf geloofwaardig is, wat te dezen, zoals blijkt uit de hierboven aangehaalde motieven, niet het geval is.

De Raad is dan ook, samen met de Commissaris-generaal, van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt recent afkomstig te zijn uit Afghanistan. Hieruit volgt dat geen geloof kan worden gehecht aan de

beweringen over de gebeurtenissen daar die aan de basis van zijn vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen. De vluchtelingenstatus wordt dan ook geweigerd.

2.2.2. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat deze moet worden beoordeeld ten aanzien van de nationaliteit van verzoeker. Er wordt gesteld dat sinds decennia grote groepen Afghanen in buurlanden Iran en Pakistan leven, of nog in Tajikistan, Rusland, Dubai of India. Mogelijk hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of zelfs de nationaliteit verworven. Het is dan ook van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Bovendien zijn vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd, eventueel na een verblijf in het buitenland. De geboorteplaats en oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de huidige verblijfplaats. De asielzoeker moet dan ook een duidelijk zicht bieden op zijn werkelijke achtergrond, netwerk en familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van verzoeker een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Het is dus van wezenlijk belang vast te stellen waar de vluchteling tot voor zijn vertrek woonde. Indien de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijk hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Daartoe moet de verzoeker een waarheidsgetrouw relaas uiteenzetten. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaats en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, heeft verzoeker het onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van zijn asielrelaas en vluchtmotieven. Er kan dan ook niet tot een inschatting worden gekomen van verzoekers werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in zijn hoofde of van zijn verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Verzoeker heeft deze medewerking niet verleend.

Doordat verzoeker aldus geen reëel zicht biedt op zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert hij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming. De aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij/zij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen, kan niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn/haar persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Met een ongeloofwaardig relaas, en verklaringen die het onmogelijk maken geloof te hechten aan de bewering dat hij tot recent in Afghanistan verbleef, maakt verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

De argumenten die verzoeker aanvoert, namelijk dat hij na een afwezigheid van meerdere jaren een risico loopt geïsoleerd te worden bij terugkeer, doen geen afbreuk aan de vaststelling dat hij met ongeloofwaardige verklaringen de nood aan bescherming onmogelijk heeft gemaakt. Bovendien beperkt verzoeker zich tot niet gestaafde beweringen.

In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT